

ΒΙΒΛΙΟ

.. στο τσιμεντένιο δάσος
Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Δεκαέξι χρονών, μια νεαρή κοπέλα βρίσκεται ξαφνικά στο «τσιμεντένιο δάσος» και καλείται να αντιμετωπίσει την πιο απάνθρωπη πλευρά της μεγαλούπολης της Αθήνας. Μακριά από τους δικούς της, θα χρειαστεί να βιώσει ένα από τα πιο σοβαρά και σύγχρονα προβλήματα και να βγει ζωντανή από τον λευκό θάνατο των ναρκωτικών. Πόσο εύκολο θα 'ναι να προσπαθήσει να γλιτώσει και πόσο μεγάλη θα είναι σε αυτή η επιρροή του πιο φρυχτού ανθρωπόμορφου θηρίου. Κι όμως όταν όλα μοιάζουν προκαθορισμένα, υπάρχει πάντα ένα μικρό παραθυράκι...

Βεργοπούλου Μ.

Προτάσεις για καλύτερη σχέση σχολείου μαθητών

Για να βελτιωθεί η σχέση σχολείου και μαθητών προτείνουμε να λαμβάνονται υπόψη στον καταρτισμό του σχολικού προγράμματος και οι ανάγκες των μαθητών. Έτσι θα πρέπει να αποφεύγεται να είναι συγκεντρωμένα σε μια μέρα μαθήματα, που έχουν πολλές ασκήσεις ή που απαιτούν πολύ χρόνο για τη μελέτη τους.

Οι καθηγητές δεν θα πρέπει να αναθέτουν πολλές ασκήσεις ή εργασίες τους μαθητές. Σε κάποια μαθήματα όπως της Ιστορίας, της Γεωγραφίας κλπ να δίνονται ερωτήσεις ή σημειώσεις με τα κυριότερα

σημεία, έτσι ώστε να αποφεύγεται η αποστήθιση, που και χρονοβόρα είναι και επιπλέον δε βοηθά στην ουσιαστική κατανόηση των μαθημάτων. Όταν οι μαθητές καλούνται να γράψουν επαναληπτικό διαγώνισμα σε ένα μάθημα οι άλλοι καθηγητές να δείχνουν κατανόηση και να είναι επιεικείς στην εξέταση την ημέρα εκείνη.

Τέλος θα πρέπει να εξασφαλίζεται η δυνατότητα των μαθητών να διαθέτουν χρόνο και για κάποιες εξωσχολικές δραστηριότητες που είναι εξίσου σημαντικές με τις σχολικές, όπως για παράδειγμα ο αθλητισμός, η μουσική, το θέατρο κ.α (απο Βοττέα-Λευκιμιιάτη)

ΤΑ 10 ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ 2010

Πρωτιά για την επιτυχία του Rous, «Εξαιρέσεις» Το «Εξαιρέσεις» είναι το τραγούδι που μονοπώλησε τον ραδιοφωνικό αέρα το 2010, σύμφωνα με τον επίσημο δείκτη μετρήσεων «Music Control», καθώς ακούστηκε πάνω από 17.985 φορές.

Ακολούθησαν το «Κρυφά» από το συγκρότημα Μέλισσες (17.724 μεταδόσεις)

Το «Σαν Έρθει Η Μέρα» των Stavento με την Ήβη Αδάμου (14.862 μεταδόσεις).

Το «Last Summer» του Νίκου Γκάνου βρέθηκε στην 4η θέση,

Το «Σπάσε Τον Χρόνο» του Σάκη Ρουβά στην 5η,

Το «Τέρμα Η Ιστορία» του Αντώνη Ρέμου στην 6η

Το «The End» των Reckless στην 7η.

Το top10 των μεταδόσεων του 2010 συμπληρώνουν: οι C:Real με το «Ο,τι Αξίζει», ο Μιχάλης Χατζηγιάννης με «Το Καλοκαίρι Μου» και ο Γιώργος Μαζωνάκης με το «Η Καρδιά Μου».

Συντακτική Ομάδα

1. Αργυρόπουλος Θανάσης(B1)

2. Βεργοπούλου Μιγέλα(B1)

3. Βοττέα Ιωάννα(B1)

4. Γιαννακόπουλος Νίκος(B1)

5. Λαβέρτος Θεοδωρής(B1)

6. Δημητρόπουλος Νίκος(B1)

7. Κάργας Γιώργος(B2)

8. Λευκιμιιάτη Θάλεια(B3)

9. Μανωλέα Μαρία(B3)

10. Νικητάκη Νίκη(B3)

11. Μαυροειδής Γιώργος(B3)

12. Μουντανέα Βαία(B5)

13. Μουτζούρης Περικλής(B5)

14. Μπούνας Κανάρης(B5)

15. Παπαδέα Ρηνούλα(B4)

16. Πολίτης Γιώργος(B4)

17. Ρουπάκη Μαρία(B4)

18. Σπανός Βασίλης(B5)

19. Τζαμουράνη Χριστίνα(B5)

20. Τριανταφυλλόπουλος Κων/νος(B5)

21. Χαλκούρας Γιάννης(B5)

22. Χριστοπούλου Βασιλική(B5)

ΤΟ ΗΞΕΡΕΣ?

Το πλέον διαδεδομένο ανδρικό όνομα είναι το Γιώργος. 550.000 περίπου Έλληνες έχουν αυτό το όνομα.

Το δεύτερο συχνότερο όνομα είναι το Γιάννης και αρκετά κοντά βρίσκεται το Κωνσταντίνος. Ακολουθούν με υψηλά ποσοστά τα ονόματα Δημήτρης και Νικόλας και τέλος το Παναγιώτης, το Χρήστος και το Βασίλης. Οι μισοί περίπου Έλληνες (47%) έχουν τα οκτώ αυτά ονόματα.

Αντίστοιχα, για τα γυναικεία ονόματα μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι στην πρώτη θέση με αρκετή διαφορά βρίσκεται το όνομα Μαρία καθώς 437.000 περίπου Ελληνίδες έχουν αυτό το όνομα. Στη δεύτερη θέση είναι το όνομα Ελένη. Ακολουθούν με πολύ μικρή διαφορά τα ονόματα Κατερίνα και Βασιλική. Στη πέμπτη θέση βρίσκεται το όνομα Γεωργία και τέλος το Ιωάννα και το Δήμητρα.

Τζαμουράνη

ΒΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Από πολύ παλιά έχουν παρατηρηθεί περιπτώσεις βίας στα σχολεία. Οπότε η σχολική βία δεν είναι ένα καινούριο ή πρωτότυπο φαινόμενο. Διεθνώς η επιθετικότητα και γενικότερα η βία στα σχολεία ορίζεται ως «bullying». Είναι η επικράτηση του δυνατότερου στον ασθενέστερο μέσω της τρομοκρατίας αλλά και του εκβιασμού.

Στατιστικά δείχνουν ότι τα περιστατικά βίας και εκφοβισμού έρχονται στο φως της δημοσιότητας τα τελευταία χρόνια στην Κύπρο, αλλά πολύ πιο έντονα σε άλλες χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής. Επίσης σύμφωνα με στοιχεία διεθνούς έρευνας του οργανισμού HBSC το 7% των κοριτσιών αλλά και το 12,7% των αγοριών από 15 ετών στις ΗΠΑ και στη Βρετανία υποστηρίζουν πως το τελευταίο δίμηνο έχουν πέσει θύμα bullying 23 ή και περισσότερες φορές. Επίσης στην Λιθουανία το 30,4% των κοριτσιών και το 32,2% των αγοριών έχουν πέσει θύμα bullying αλλά και στην Ελλάδα το 6% των κοριτσιών και το 7% των αγοριών. Επιπλέον το 10% του συνόλου των μαθητών από δεδομένα ερευνών γίνονται θύματα διαφόρων μορφών βίας στο σχολείο. Η βία εκδηλώνεται με διάφορες μορφές όπως τρομοκρατικά SMS, απειλή της σωματικής ακεραιότητας, απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς αλλά και απομόνωση.

Για να δούμε όμως ποιοί είναι πραγματικά αυτοί που προκαλούν αυτό το κίνημα βίας; Οι θύτες είναι οι μαθητές που ασκούν βία στους συμμαθητές τους, οι λεγόμενοι «νταήδες». Συνήθως είναι τα παιδιά που φαίνονται σίγουρα για τον εαυτό τους, στην πραγματικότητα όμως κατέχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση και συναισθήματα τύψεων για τις κακές πράξεις τους. Οι θύτες υπολογίζεται ότι ξεπερνούν το 5% του συνόλου των μαθητών.

Μερικά από τα χαρακτηριστικά των παιδιών που βρίσκονται να είναι τα

ΗΤΑΝ ΤΥΧΕΡΟΣ ΤΕΛΙΚΑ

Το τυχερό παιδί, που οδηγούσε μηχανάκι υπερκυβισμού άνω των 100kb, χωρίς κράνος και δίπλωμα επέζησε μετά από τη σύγκρουση με τίμημα ένα σπασμένο πόδι και μερικούς μώλωπες. Ο δεκατετράχρονος οδηγήθηκε στο νοσοκομείο της Καλαμάτας ενώ το μηχανάκι διαλύθηκε.

Αυτό το περιστατικό είναι ένα από τα χιλιάδες που συμβαίνουν στην Ελλάδα και μας διδάσκει ότι δεν πρέπει να υπερβαίνουμε το όριο ταχύτητας ειδικά όταν δεν τηρούνται προδιαγραφές ασφαλούς οδήγησης. Το θέμα όμως δεν είναι ότι απλώς γλίτωσε από θάψμα. Κι αν το παιδί αυτό είχε πεθάνει; Θα μπορούσε να είναι αδερφός, φίλος, συμμαθητής μας. Ποιος όμως φέρει την ευθύνη; Μόνο η οικογένεια; Οι γονείς του σηκώνουν μεγάλο μέρος της ευθύνης, όμως δεν είναι οι μόνοι υπεύθυνοι. Ευθύνη φέρει και η κοινωνία που τέτοια περιστατικά απλά καταγράφονται.

Θανάσης Αργυρόπουλος- Νίκος Δημητρόπουλος

θύματα, είναι η ανασφάλεια, το υπερβολικό τους άγχος, η ευαισθησία τους, αλλά και η χαμηλή αυτοπεποίθηση. Τέλος αυτά τα παιδιά δεν έχουν την δυνατότητα να υπερασπιστούν τον εαυτό τους εξαιτίας της χαμηλής τους αυτοεκτίμησης.

Για να δούμε όμως ποιοί είναι οι λόγοι που οδηγούν στην άσκηση της βίας. Ο κυριος λόγος είναι ο κοινωνικός ρατσισμός, δηλαδή ο χλευασμός που οφείλεται στην εξωτερική εμφάνιση ενός παιδιού ή ακόμα και στις επιδόσεις του στα μαθήματα.

Οι συνέπειες της ενδοσχολικής και κάθε είδους βίας σχετίζονται κυρίως με τα θύματα, αφού παιδοψυχολόγοι παρατηρούν επιπτώσεις τόσο στην ψυχική τους υγεία όσο και στην ψυχοκοινωνική τους ανάπτυξη. Σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα οι συνέπειες είναι ακραίες διότι η βία δεν περιορίζεται ούτε ελέγχεται και επομένως είναι εύκολο να οδηγήσει σε τραγικά αποτελέσματα όπως αυτοκτονίες, ψυχοσωματικά προβλήματα, κατάθλιψη και τέλος διαταραχές ύπνου.

Τέλος, κλείνουμε αυτό το άρθρο αναφέροντας την πρόληψη που οφείλει να πάρει το εκπαιδευτικό σύστημα για το συγκεκριμένο θέμα. Θα πρέπει να διοργανωθούν προγράμματα ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης εκπαιδευτικών, γονέων αλλά και μαθητών για τα δικαιώματα του παιδιού γενικότερα και για τα θέματα της βίας ειδικότερα. Επίσης πρέπει να προτιμάται ο διάλογος αντί για τις ποινές αλλά και να υπάρχει μεγαλύτερη κατανόηση εκ μέρους των καθηγητών. Επιπλέον καλό θα ήταν να γίνει πιο συστηματική η επιτήρηση στα διαλείμματα αλλά και να οργανώνονται περισσότερες συμμετοχικές δραστηριότητες στα σχολεία με έμφαση στις τέχνες και στον αθλητισμό. Οι καθηγητές θα πρέπει να επιμορφώνονται σε θέματα ψυχολογίας και αντιμετώπισης της βίας. Το 55,5% των εκπαιδευτικών πιστεύει ότι μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτές τις καταστάσεις και το 38,9% δηλώνει ότι είναι εκπαιδευμένο να το κάνει. Εκφράζουν όμως απογοήτευση για την υποστήριξη από το σχολικό περιβάλλον και ευρύτερα από το εκπαιδευτικό σύστημα. Όλοι μας είμαστε υπεύθυνοι για την συνεχή αύξηση των περιστατικών βίας στα σχολεία με θύματα πολλά παιδιά.

Μανωλέα- Νικητάκη